10 de febrer del 2023

L’arribada de la televisió a Tàrrega, el 3 de febrer del 1959

Avui, parlar de la recepció de la televisió a les nostres llars és una cosa que està en la normalitat quotidiana, i gaudeix d’una enorme oferta de canals i programes. A més, tenim a la disposició una gran quantitat d’aparells i marques amb les més avançades tecnologies i serveis. Però això no era així en els primers temps, quan existí dificultat de recepció i un únic canal. Es necessitaven repetidors, antenes altes, i encara en alguns sectors de la població teníem molts moments de «neu» a la petita pantalla. No pretenc fer història, només recordar l’impacte ciutadà de la primera prova oficial amb èxit del 3 de febrer del 1959, en què els targarins gaudiren de les imatges nítides i perfectes en uns aparells Marconi, del seu agent oficial Andreu Rulló.

Aquestes ratlles d’avui sobre el tema són possibles gràcies a la col·laboració del lector i col·leccionista targarí, Gabriel Grustan Viles, que m’ha cedit un document d’aquella època ja bastant llunyana de l’any 1959. Es tracta del guió original mecanografiat pertanyent als primers temps de la nostra Ràdio Tàrrega. El guió, escrit pel cap de programes, Josep Pané Gené, correspon a la data del 4 de febrer del dit 1959. S’emetia dins la graella del programa matinal «Bazar de las Sorpresas», llegit per les recordades veus de la popular parella de locutors Pepe Bordas i Rayda Iglesias. Una foto del document la primera pàgina del qual inserim en el reportatge.

En aquest, el locutor i la locutora targarins mantenen una animada conversa sobre una important notícia produïda el dia abans a la ciutat. En un dels seus paràgrafs es diu: «Pues que ayer, como he dicho, por primera vez pudo captarse en nuestra ciutad, un programa de television... ¡Hurra! ¡Esta sí que es noticia!». I continuava: «Se captó

una emisión de pruebas desde Barcelona y los pocos afortunados que fueron invitados vieron una película...».

Tanmateix, l'emissora donava la notícia amb detall el matí del dia 12 d'aquell febrer. Tradueixo, de la nota, aleshores en llengua castellana: «Si bé fa uns dies s'anaven captant les emissions en proves de la televisió barcelonina, es pot dir que no entrà de manera oficial a la nostra ciutat fins al passat dimecres, en què el senyor Andreu Rulló, agent oficial de Marconi a Tàrrega, convidà les autoritats civils, eclesiàstiques, militars i representants d'entitats a presenciar la recepció de les emissions televisades, les quals foren vistes i escoltades perfectament en dos aparells disposats en el nou edifici del senyor Antoni Prats, al costat de la seva benzinera, a la cruïlla de l'avinguda Catalunya i el carrer Sant Pelegrí. El modern edifici després acollí la Cafeteria Milan, i també durant uns anys al seu costat, en el primer pis i la terrassa, en la part escaient al carrer Sant Pelegrí, les oficines i espai d'esbarjo del Club Natació Tàrrega.

La captació de l'emissió no tingué inconvenients, amb imatges nítides i perfectes en la pantalla, tant en l'emissió en directe des de Barcelona com en la seva transferència des de Madrid. Així, queda resolta la incògnita de si Tàrrega entraria en la zona de captació, ja que la prova havia resultat plenament satisfactòria. Al final de la vetllada, Andreu Rulló atengué i obsequià delicadament tots els convidats, que sortiren complaguts i agraïts d'haver pogut contemplar les primícies de la televisió a la ciutat a través dels moderns aparells Marconi». El destacat fet, com explica la notícia radiofònica, fou un 3 de febrer, «en un dia fred i amb neu».

Gran expectació ciutadana

Aquestes proves mogueren una gran expectació ciutadana, tant és així que explica un amic, aleshores molt jove, que visqué il·lusionat l'experiència, que una gran quantitat de persones es congregaren davant l'edifici on es feu la demostració, seguint-la a través dels seus grans finestrals. Tanmateix, el cronista Ramon Robinat Cases, que signava

com a Spectator en aquesta *Nova Tàrrega*, en el seu espai setmanal «De sábado a sábado», el dissabte 14 de febrer es feia ressò d'aquesta notòria notícia, tot comentant: «Les condicions de l'antena receptora d'Auto Servicio Prats són òptimes i com més no es pot donar, amb la qual cosa Tàrrega es troba estretament vinculada a Barcelona a través d'uns mitjans comunicatius en les possibilitats quasi meravelloses dels quals ens trobem tan sols en els seus inicis».

De tot això en fa ja seixanta-quatre anys, en uns moments en què la ciutat havia superat el llindar dels set mil habitants. Uns anys, els cinquanta, que foren d'una notable vitalitat ciutadana, a escala industrial, comercial i social, i en què es van crear nombroses comissions i patronats, que donaven un fort impuls a moltes iniciatives. Amb el permís dels amables lectors, avui, doncs, he volgut recordar el que en aquells temps constituí un veritable esdeveniment.

JOSEP CASTELLÀ GENÉ

FOTOS:

1- D'esquerra a dreta: Andreu Rulló i Josep Solé amb els aparells Marconi. (Arxiu NT)
2- L'edifici alt (al costat de la benzinera Prats) als baixos del qual es presentà la televisió. (Arxiu Josep M. Martí Carnicer)
3- Anunci a *Nova Tàrrega* dels aparells de televisió Marconi, de Ràdio Rulló. (Arxiu NT)
4- Document del guió de Ràdio Tàrrega en què es comenta la presentació de la televisió a Tàrrega. (Arxiu Gabriel Grustan)